

ଯୋଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଲାଓଦିକିୟ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ କଲିସିଆ - ସଂଖ୍ୟା ଏକ

ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟର ପରୀକ୍ଷା

Jeff Pippenger
2025-12-02

“ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ଭିତରେ କିଛି ଏପରି ବିଷୟ ଅଛି ଯାହା ବୁଝିବାକୁ କଠିନ, ଏବଂ ପେତ୍ରଙ୍କ ଭାଷାନୁସାରେ ଅଶିକ୍ଷିତ ଓ ଅସ୍ଥିରମନା ଲୋକଙ୍କ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜମାନଙ୍କ ବିନାଶ ପାଇଁ ବିକୃତ କରନ୍ତି। ଏହି ଜୀବନରେ ଆମେ ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁକ୍ରେମର ଅର୍ଥ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିପାରିବୁ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ବ୍ୟବହାରିକ ସତ୍ୟର କୌଣସି ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ବିଷୟ ରହସ୍ୟରେ ଆବୃତ ହୋଇ ରହିବ ନାହିଁ। ସମୟୋପଯୁକ୍ତ ସତ୍ୟ ଉପରେ ଜଗତକୁ ପରୀକ୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରଭୁତ୍ଵମୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ସେହି ସମୟ ଆସିବ, ସେତେବେଳେ ଉପବାସ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା ସହିତ ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମା ଦ୍ଵାରା ମନମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ କରାଯିବ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଡ଼ି ପରେ କଡ଼ି ଖୋଜି ବାହାର କରାଯାଇ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୃଙ୍ଖଳାରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହେବ। ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣ ସହିତ ଯେପରି ତତ୍ତ୍ଵଶାତ୍ର ସମ୍ପର୍କିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସତ୍ୟ, ତାହା ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯିବ ଯେ କାହାର ଭୁଲ କରିବା କିମ୍ବା ଅନ୍ଧକାରରେ ଚାଲିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିବ ନାହିଁ।”

“ଆମେ ଯେପରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀର ଶୃଙ୍ଖଳାକୁ ଅନୁସରଣ କରିଆସିଛୁ, ସେପରି ଆମ ସମୟ ପାଇଁ ପ୍ରକାଶିତ ସତ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଦେଖାଯାଇଛି ଓ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି। ଆମେ ଯେ ସୁବିଧାଭୋଗ କରୁଛୁ ଏବଂ ଯେ ଆଲୋକ ଆମ ପଥ ଉପରେ ଦୀପ୍ତିତ ହେଉଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଆମେ ଜବାବଦେହ। ଗତ ପିଢ଼ୀମାନଙ୍କରେ ବାସ କରିଥିବାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୀପ୍ତିତ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ପାଇଥିବା ଆଲୋକ ପାଇଁ ଜବାବଦେହ ଥିଲେ। ଶାସ୍ତ୍ରର ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କ ମନ ଅଭ୍ୟାସିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲା। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେହି ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝିନଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଆମେ ବୁଝୁଛୁ। ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯେ ଆଲୋକ ନଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଦାୟୀ ନଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଆମ ପରି ବାଇବେଲ ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଏହି ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବିଶେଷ ସତ୍ୟର ଉନ୍ମୋଚନ ପାଇଁ ସମୟ ହେଉଛି ପୃଥିବୀ ଉପରେ ବାସ କରିବାକୁ ଥିବା ଶେଷ ପିଢ଼ୀମାନଙ୍କ ସମୟ।”

“ବିଶେଷ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପିଢ଼ୀ ପିଢ଼ୀର ଅବସ୍ଥାନୁସାରେ ଅନୁକୂଳ କରାଯାଇଛି। ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ, ଯାହା ଏହି ପିଢ଼ୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପରୀକ୍ଷା, ବହୁ ପୂର୍ବତନ ପିଢ଼ୀମାନଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷା ନଥିଲା। ଯଦି ତତ୍ତ୍ଵ ଆଜ୍ଞାର ସତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ଆଲୋକ ଆମ ଉପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଛି, ସେହି ଆଲୋକ ପୂର୍ବତନ ପିଢ଼ୀମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଇଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଆଲୋକ ପାଇଁ ଦାୟୀ ଧରିଥାନ୍ତେ।”
Testimonies, volume 2, 692, 693.

ନୂତନ ଓ ପୁରୁଣା

“ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗରେ ସତ୍ୟର ଏକ ନୂତନ ବିକାଶ ରହେ, ସେହି ପିଢ଼ୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଏକ ସନ୍ଦେଶ। ପୁରୁଣା ସତ୍ୟସମୂହ ସବୁ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ; ନୂତନ ସତ୍ୟ ପୁରୁଣାରୁ ସ୍ଵାଧୀନ ନୁହେଁ, ବରଂ ତାହାର ଉନ୍ମୋଚନ। ଆମେ ପୁରୁଣା ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିଲେମାତ୍ର ନୂତନକୁ ଅବଗତ କରିପାରୁ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ସତ୍ୟକୁ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୋଚନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, ସେ ‘ମୋଶା ଓ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ସୂଚୀମାନଙ୍କ’ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଏବଂ ‘ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନିଜ ବିଷୟକ କଥାଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲେ।’ ଲୁକ 24:27। କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟର ନୂତନ ଉନ୍ମୋଚନରେ ଯେ ଆଲୋକ ଦୀପ୍ତିତ ଦେଖାଯାଏ, ସେହି ଆଲୋକ ପୁରୁଣାକୁ ମହିମାନ୍ବିତ କରେ। ଯେ ନୂତନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେ କିମ୍ବା ଅବହେଳା କରେ, ସେ ପ୍ରକୃତରେ ପୁରୁଣାକୁ ଅଧିକାର କରିନାହିଁ। ତାହାର ପାଇଁ ସେ ତାହାର ଜୀବନ୍ତ ଶକ୍ତିକୁ ହରାଇ ଦେଏ ଏବଂ କେବଳ ଏକ ନିଷ୍ଠାଶୀ ଆକାରରେ ପରିଣତ ହୁଏ।”

“ଏମିତି କେହି କେହି ଅଛନ୍ତି ଯେମାନେ ପୁରାତନ ନିୟମର ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି ଓ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନୂତନ ନିୟମକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ସେମାନେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ଯେ, ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାରାମାନେ ଯାହା କହିଛନ୍ତି, ସେଥିରେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାନ୍ତି। ‘ଯଦି ତୁମେ ମୋଶାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାନ୍ତି, ତେବେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାନ୍ତି; କାରଣ ସେ ମୋ ବିଷୟରେ ଲେଖୁଥିଲେ,’ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଥିଲେ। ଯୋହନ 5:46. ଏହିପରି ସେମାନଙ୍କର ପୁରାତନ ନିୟମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଶିକ୍ଷାରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରକୃତ ଶକ୍ତି ନାହିଁ।”

“ଅନେକେ, ଯେମାନେ ସୁସମାଚାରରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଏବଂ ତାହାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ବୋଲି ଦାବି କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହା ସଦୃଶ ଭାବରେ ଅଛନ୍ତି। ସେମାନେ ପୁରାତନ ନିୟମର ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ପାଖକୁ ସରାଇ ଦିଅନ୍ତି, ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ‘ଏହିମାନେ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ର, ଯେମାନେ ମୋ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି।’ ଯୋହନ 5:39। ପୁରାତନ ନିୟମକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାରେ, ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ନୂତନ ନିୟମକୁ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି; କାରଣ ଉଭୟ ଏକ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ସମଗ୍ରତାର ଅଂଶ। କୌଣସି ମଣିଷ ସୁସମାଚାର ବିନା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ, କିମ୍ବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିନା ସୁସମାଚାରକୁ, ଯଥାର୍ଥରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରେ ନାହିଁ। ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଛି ଦେହଧାରୀ ସୁସମାଚାର, ଏବଂ ସୁସମାଚାର ହେଉଛି ଉନ୍ମାତ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା। ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଛି ମୂଳ; ସୁସମାଚାର ହେଉଛି ତାହା ବହନ କରୁଥିବା ସୁଗନ୍ଧିତ ପୁଷ୍ପ ଓ ଫଳ।”

“ପୁରାତନ ନିୟମ ନୂତନ ନିୟମ ଉପରେ ଆଲୋକ ପାତ କରେ, ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମ ପୁରାତନ ନିୟମ ଉପରେ। ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମାର ଏକ ଉନ୍ମାତ୍ତନ। ଉଭୟରେ ଏମିତି ସତ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି, ଯାହା ଗମ୍ଭୀର ଅନ୍ୱେଷକଙ୍କ ପାଇଁ ନିରନ୍ତର ଭାବେ ଅର୍ଥର ନୂତନ ଗଭୀରତା ପ୍ରକାଶ କରିବ।” Christ’s Object Lessons, 128.

ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ, ସଂଜ୍ଞାନୁସାରେ, ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳଖଣ୍ଡ ପାଇଁ “ସ୍ୱସ୍ୱରୂପେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ଏବଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା” “ପ୍ରକାଶିତ ସତ୍ୟ” ଅଟେ। ଯେ ସମୟରେ “ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ” ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ସେହି ସମୟରେ ବସ୍ତୁଥିବା ପିତାଙ୍କୁ ସେହି ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ “ଦାୟବଦ୍ଧ” ରଖାଯାଏ, ନଚେତ ସେମାନେ ମରିବେ। “ଏହି ପିତା” ପାଇଁ “ବର୍ତ୍ତମାନର ପରୀକ୍ଷାକାରୀ ସତ୍ୟ” ଗଠନ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ସତ୍ୟର ସମାହାର, “ଏହି ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମ୍ପର୍କିତ” “ବିଶେଷ” ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର “ଉନ୍ମୋଚନରେ” ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଏ। ସତ୍ୟ, ଏବଂ ସେହିପରି “ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ” ମଧ୍ୟ, ପୁରାତନ ନିୟମ ସହ ସମ୍ପର୍କରେ ନୂତନ ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ହୁଏ। ସତ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ, ଏବଂ ସତ୍ୟର ଏକ ଆରମ୍ଭ ଓ ଏକ ଶେଷ, ଏକ ଆକ୍ଷରିକ ଓ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ, ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ଓ ଏକ ଆଧୁନିକ, ଏକ ଆଲମ୍ପୀ ଓ ଏକ ଓମ୍ନେଗା, ଏକ ପ୍ରଥମ ଓ ଏକ ଶେଷ ରହିଛି।

ପ୍ରଥମ ଦୃତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶର ମିଲରାଇଟ୍ ଭିଡି ହେଉଛି ତୃତୀୟ ଦୃତଙ୍କର “ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ” ସନ୍ଦେଶ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିବା “ପୁରୁଣା”। ଯେମାନେ “ପୁରୁଣାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି,” ସେମାନେ “ବାସ୍ତବରେ ନୂତନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି,” କାରଣ ଉଭୟ ଏକ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ସମଗ୍ରର ଅଂଶ।

ମୁଁ ଦେଖୁଛି ଯେ ବିଶେଷକରି ବାର୍ତ୍ତାବାହକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ, ସେମାନେ ଯେଉଁଠି କୌଣସି ଉନ୍ମାଦବାଦ ଭିତ୍ତିରେ ହେଉଥିବାକୁ ଦେଖନ୍ତି, ସେଠାରେ ସତର୍କ ରହି ତାହାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବେ। ଶୟତାନ ସବୁ ପତ୍ର ଚାପ ଦେଉଛି, ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ତାହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତର୍କ ନ ରୁହୁଁ, ତାହାର ଚାଳକଳା ଓ ଫାନ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଆମର ଚକ୍ଷୁ ଖୋଲା ନ ରହେ, ଏବଂ ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କବଚ ପରିଧାନ ନ କରୁ, ତେବେ ଦୁଷ୍ଟଙ୍କ ଅସ୍ପୃଶ୍ୟ ବାଣଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ବିଷ କରିବ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଅନେକ ମୂଲ୍ୟବାନ ସତ୍ୟ ନିହିତ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଏବେ ମଣ୍ଡଳୀର ପାଇଁ ଯାହାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି, ସେହିଟା ହେଉଛି ‘ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ’। ମୁଁ ଦେଖୁଛି ଯେ ବାର୍ତ୍ତାବାହକମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟବିନ୍ଦୁଠାରୁ ସରିଯାଇ, ସେହିପରି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଅଧିକ ସମୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଏକତ୍ର କରିବା ଓ ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ। ଏଠାରେ ଶୟତାନ କାର୍ଯ୍ୟକୁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ଭବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁଯୋଗର ସବ୍ୟବହାର କରିବ।

“କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ, 2300 ଦିନ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନ, ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ସହ ସମ୍ପର୍କିତ ଏପରି ବିଷୟମାନ ପୂର୍ବତନ ଆଗମନ ଆନ୍ଦେ ଲନକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ, ଆମର ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥିତି କ’ଣ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ,

ସନ୍ଦେହ ପରାୟଣମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଛିଣ୍ଡିତ କରିବାକୁ, ଏବଂ ଗୌରବମୟ ଭବିଷ୍ୟତ ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିତତା ଦେବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଉପଯୁକ୍ତ । ମୁଁ ପୁନଃ ପୁନଃ ଦେଖିଛି ଯେ, ଏହିମାନେ ସେହି ପ୍ରାୟ ବିଷୟ ଥିଲେ, ଯାହା ଉପରେ ସନ୍ଦେହ ଶବାହକମାନେ ନିବିଡ଼ ଭାବେ ଅବସ୍ଥାନ କରିବା ଉଚିତ ।” Early Writings, 63.

“୨୩୦୦ ଦିନ, ଲିଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନ ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ” ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ “ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ” ହେଉଛି ମିଲରାଲଟମାନଙ୍କ “ଗତ ଆଡଭେଣ୍ଟ ଆନ୍ଦୋଳନ” କୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାର ମୂଳ ଚାବି, ଏବଂ ଏହା କରିବା ମାଧ୍ୟମରେ “ଆମର ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥିତି କ’ଣ” ତାହାକୁ “ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ” ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାର ମୂଳ ଚାବି ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ଯେମାନେ “ଗତ ଆଡଭେଣ୍ଟ ଆନ୍ଦୋଳନ” ବିଷୟରେ “ସନ୍ଦେହ କରୁଛନ୍ତି,” ସେମାନେ “ମହିମାମୟ ଭବିଷ୍ୟତ” କୁ “ନିଶ୍ଚିତତା” ଦେଇଥିବା ବସ୍ତୁକୁ ନେଇ “ସନ୍ଦେହ କରୁଛନ୍ତି ।” ଭବିଷ୍ୟତକୁ ନିଶ୍ଚିତତା ଦେଇଥାଏ ଅତୀତ ।

ଯୋଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରୀକ୍ଷାକାରୀ ସତ୍ୟର ଏକ ସନ୍ଦେଶ ଅଟେ । ଏହା ଅନେକ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି । ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ଯୋଏଲଙ୍କୁ “ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ” ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଯୋହନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ ।

ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶ, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ, ଯେପରି ସେ ନିଜ ଦାସମାନଙ୍କୁ ସେହି ସମସ୍ତ କଥା ଦେଖାଇବେ ଯେଗୁଡ଼ିକ ଶୀଘ୍ର ଘଟିବାକୁ ଅବଶ୍ୟକ; ଏବଂ ସେ ନିଜ ଦୃତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏହା ପଠାଇ ନିଜ ଦାସ ଯୋହନଙ୍କୁ ସୂଚିତ କଲେ । ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର, ଏବଂ ସେ ଯାହା ଯାହା ଦେଖୁଥିଲେ ସେହି ସମସ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 1:1, 2.

ଯୋହନଙ୍କ “ସାକ୍ଷ୍ୟ” (ଯାହାର “ଲିପିବଦ୍ଧ ସାକ୍ଷ୍ୟ” ସେ ଦେଇଥିଲେ) ତିନୋଟି ଅଂଶରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ହୋଇଥିଲା । ସେ “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ,” “ଯୀଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ,” ଏବଂ “ସେ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଦେଖୁଥିଲେ” ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ପଦରେ, ଯୋହନ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ଯିହାଙ୍କୁ “ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀର ଆତ୍ମା”ର ଦାନ ଦିଆଯାଇଛି । ସେହି ଦାନରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଏକ ବିଶେଷ ପ୍ରକାଶନ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି, ଏବଂ ଏହାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ପ୍ରେରିତ ବିଶେଷ ପ୍ରକାଶନମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛନ୍ତି; (ସେଗୁଡ଼ିକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସିଧାସଳଖ କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ଦୃତୀୟ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ) ଏବଂ ସେହି ଦାନରେ ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ଦର୍ଶନର ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ସତ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି । ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀର ଆତ୍ମା ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ, ଯାହା ଭବିଷ୍ୟତକୁ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଏ, ଏବଂ ତାହାର ସେହି ଅଧିକାର ଅଛି, ଯେପରି କୌଣସି ଦୃତ କିମ୍ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱୟଂ ସେହି ବାକ୍ୟ କହିଥାନ୍ତେ ।

ତେବେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମରେ ପଡ଼ିଲି । କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହା କରିନା: ମୁଁ ତୁମର ସହଦାସ, ଏବଂ ତୁମର ସେହି ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଯେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଛି: ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କର; କାରଣ ଯୀଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀର ଆତ୍ମା ।” ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 19:10 ।

ଗାବ୍ରିଏଲ ନିଜକୁ ଯୋହନଙ୍କ ସହଭୃତ୍ୟ ବୋଲି ପରିଚୟ ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଗାବ୍ରିଏଲ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଯେ ଯୋହନ ଯେ “ଭାଇମାନଙ୍କର” ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ “ଯୀଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ” ଅଛି, ଯାହା “ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀର ଆତ୍ମା” ଅଟେ । ଯେ “ଭାଇମାନଙ୍କର” ଯୋହନ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଏକ ଶତ ରୁଆଲିଶ ହଜାର, ଏବଂ ସେହି ଭାଇମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ “ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀର ଆତ୍ମା” ଅଛି ।

“ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରଭାତେ ଶୀଘ୍ର ଉଠି ତେକୋଆର ଅରଣ୍ୟକୁ ବାହାରିଗଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ବାହାରୁଥିବା ବେଳେ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ କହିଲେ, ହେ ଯିହୂଦା ଓ ଯିରୁଶାଲେମର ନିବାସୀମାନେ, ମୋ କଥା ଶୁଣ; ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କର, ତେବେ ତୁମେ ସ୍ଥିର ହେବ; ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କର, ତେବେ ତୁମେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।” 2 ବଂଶାବଳୀ 20:20.

“ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନେ ସ୍ଥିର ହେବ; ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।”

“ଯିଶାୟା ୫:୨୦। ‘ବ୍ୟ ବସ୍ତୁ । ଓ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଧ୍ୟ ପାଖକୁ ଯାଅ; ଯଦି ସେମାନେ ଏହି ବାକ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ କଥା ନ କହନ୍ତି, ତେବେ ତାହା ଏହି କାରଣରୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଆଲୋକ ନାହିଁ।’ ଏଠାରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରଭାବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଦୁଇଟି ପାଠ ରଖାଯାଇଛି: ସଫଳତା ପାଇଁ ଦୁଇଟି ସର୍ତ୍ତ । ସ୍ଵୟଂ ଯେହୋବାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କହାଯାଇଥିବା ବ୍ୟ ବସ୍ତୁ । ଓ ଭବିଷ୍ୟତ ଦ୍ଵାରା ଶୀର ଆତ୍ମା, ତାଙ୍କ ପ୍ରଭାବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁଭବରେ ପରିଚାଳନା କରିବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନର ଦୁଇଟି ଉତ୍ସ ଅଟେ । ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣୀ ୪:୬। ‘ଏହାହିଁ ଜାତିମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁମ ମାନଙ୍କ ରଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧି, ଯେମାନେ କହିବେ, ନିଶ୍ଚୟ, ଏହି ମହାନ ଜାତି ଜଣେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଜନସମୂହ।’”

“ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରା ଶୀର ଆତ୍ମା କଳିସିଆକୁ ପରିଚାଳିତ କରିବା ଓ ପରାମର୍ଶ ଦେବା ପାଇଁ ପରମ୍ପରା ସହଚର ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ କଳିସିଆ ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ମାନ୍ୟ କରି ଏହାକୁ ସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସତ୍ୟର ପଥରେ ତାହାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରା ଶୀର ଆତ୍ମା ପ୍ରେରିତ ହୋଇଛି।”

“ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୨:୧୭। ‘ତାହାପରେ ନାଗ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଉପରେ କରୁଛି ହେଲା, ଏବଂ ତାହାର ସନ୍ତାନଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲା, ଯେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଧାରଣ କରନ୍ତି।’ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରା ସ୍ଵପ୍ନଭାବେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଅବଶିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସ୍ଵୀକାର କରିବ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରା ଶୀର ଦାନକୁ ଧାରଣ କରିବ । ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞାପାଳନ, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରା ଶୀର ସଦା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସତ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଚିହ୍ନିତ କରିଆସିଛି, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷା ସାଧାରଣତଃ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକାଶଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥାଏ।”

“ଯିରେମିୟାଙ୍କ ଦିନରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ମୋଶା, ଏଲିୟା କିମ୍ବା ଏଲିଶାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ବିଷୟରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଯିରେମିୟାଙ୍କ ପାଖକୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରେରିତ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ସେମାନେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ପ୍ରଭାବ ଓ ଶକ୍ତି ନିଷ୍ଠୁଳ ହୋଇଗଲା, ଏବଂ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଖରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀତ୍ଵକୁ ନେଇଯିବା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟ ରହିଲା ନାହିଁ।”

“ଏହିପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦିନମାନରେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଶିଖୁଥିଲେ ଯେ ଯିରେମିୟାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ସତ୍ୟ ଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଏହା ବିଶ୍ଵାସ କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କଲେ ଯେ, ଯଦି ସେମାନେ ନିଜ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଦିନରେ ବାସ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତେ; କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରୁଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରା ମାନେ ଲେଖିଥିଲେ।”

“ତୃତୀୟ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଯେପରି ସମଗ୍ର ଜଗତରେ ଉଦ୍ଭବ ହେଲା—ଯାହା ତାହାର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଓ ଶକ୍ତିରେ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ—ସେହିପରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରା ଶୀର ଦାନ ମଧ୍ୟ ତତ୍ସମ୍ମତ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହେଲା। ଏହି ଦାନ ଏହି ସନ୍ଦେଶର ବିକାଶ ଓ ଅଗ୍ରଗତିରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ପାଳନ କରିଆସିଛି।”

“ଶାସ୍ତ୍ରର ବ୍ୟାଖ୍ୟାମାନ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀ ସମ୍ପର୍କରେ ମତଭେଦ ଉଦ୍ଭବ ହୋଇଛି, ଯାହା ବାର୍ତ୍ତାରେ ବିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ଅସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଭେଦ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଥାଏ, ସେପରି ସମୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରା ଶୀର ସଦା ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ଆଲୋକ ପାତ କରିଆସିଛି । ଏହା ସଦା ବିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ଚିହ୍ନର ଏକତା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟର ସମନ୍ୱୟ ଆଣିଆସିଛି । ବାର୍ତ୍ତାର ବିକାଶ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟର ବୃଦ୍ଧିରେ ଯେକୌଣସି ସଙ୍କଟ ଉଦ୍ଭବ ହୋଇଛି, ସେହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଙ୍କଟରେ ଯେମାନେ ଦେବଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରା ଶୀର ଆତ୍ମାର ଆଲୋକ ପ୍ରତି ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ଅଟଳ ରହିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ବିଜୟୀ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି।” Loma Linda Messages, 33, 34.

ଯୋଏଲଙ୍କର ପୁସ୍ତକଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରା ଶୀର ଆତ୍ମାରେ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ “ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ” ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଯୋହନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ । ଏହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଛି । ବାଲବେଲ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରା ଶୀର ଆତ୍ମା—ଉଭୟେ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ଯୋଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକକୁ ଶେଷ କାଳ ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି ।

“ପ୍ରାଚୀନ ଭବିଷ୍ୟତ୍ ସ୍ୱଳ୍ପ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ନିଜ ଯୁଗ ପାଇଁ ଯେତେକି କହିଥିଲେ, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଆମ ପାଇଁ କହିଥିଲେ; ଏହିପରି ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ୍ ସ୍ୱଳ୍ପ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆମ ପାଇଁ ପ୍ରବଳ ଅଛି। ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ଛାଡ଼ି ସ୍ୱଳ୍ପ ଲୋକମାନଙ୍କ; ଏବଂ ଯେ ଆମ ଉପରେ ଯୁଗାନ୍ତ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି, ସେହି ଆମ ମାନଙ୍କର ଚେତାବନୀ ପାଇଁ ତାହା ଲେଖାଯାଇଛି।” 1 Corinthians 10:11. ‘ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଆମ ପାଇଁ ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟର ସେବା କରୁଥିଲେ, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ୱଳ୍ପ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କୁ ଜଣାଯାଇଛି; ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସ୍ୱଳ୍ପ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ନିହାରିବାକୁ ଆକାଞ୍ଛା କରନ୍ତି।’ 1 Peter 1:12. ...”

“ଶେଷ ପିଢ଼ୀ ପାଇଁ ବାଇବେଲ ତାହାର ଧନରତ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ସଞ୍ଚୟ କରି ଏକତ୍ର ବାଣ୍ଟି ରଖିଛି। ପୁରାତନ ନିୟମର ଲିପିଲେଖନରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ମହାନ ଘଟଣାମାଳା ଓ ଗମ୍ଭୀର କାର୍ଯ୍ୟବିଧାନମାନେ ଏହି ଶେଷ ଦିନମାନରେ କଳିସିଆରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ହେଉଛନ୍ତି।” Selected Messages, book 3, 338, 339.

ଯୋଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବାଣୀ ସେମାନଙ୍କ “ଉପରେ” “ପ୍ରବଳ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ” ଅଟେ, “ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଜଗତର ଶେଷକାଳ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି।” “ପ୍ରବଳ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ” ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିବା କେବଳ ଏହାକୁ ଜୋର ଦେଇ କୁହେ ଯେ “ବର୍ତ୍ତମାନର ସତ୍ୟ” ସଦା ପରୀକ୍ଷା ଅଟେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ସେହି ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଯିହୁଦୀ ପରି ଏପରି ବାଇବେଲୀୟ ପାତ୍ରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

“ପାଠ ପରେ ପାଠ ଯିହୁଦୀଙ୍କର କାନରେ ପଡ଼ିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ତାହାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ। ଆଜି କେତେ ଲୋକ ତାଙ୍କର ପଦଚିହ୍ନକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି। ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆଲୋକରେ ସ୍ୱାର୍ଥପର ଲୋକମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଚରିତ୍ରକୁ ଦେଖନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆବଶ୍ୟକ ସଂସ୍କାର କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇ, ପାପର ଗୋଟିଏ ଅବସ୍ଥାରୁ ଅନ୍ୟ ଅବସ୍ଥାକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି।”

“ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିକ୍ଷାମାନେ ଆମର ନିଜ ସମୟ ଓ ପିଢ଼ୀ ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଜ୍ୟ। ସେ କହିଥିଲେ, ‘ମୁଁ କେବଳ ଏହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ, ଯେମାନେ ଏହିମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ମୋ’ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ।’ ଏହି ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଯୁଦ୍ଧାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯେପରି ସେହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆଣାଯାଇଥିଲା, ସେହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆମ ପାଖକୁ ମଧ୍ୟ ଆଣାଯାଉଛି। ସେ ନିଜ ଜୀବନରେ ଯେ ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରୟୋଗିକ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ, ସେହି ଶିକ୍ଷାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସେ, ଯେମାନେ ଶୁଣନ୍ତି, ତଥାପି ସେହିପରି ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ନିଜ ପାପକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁନାହାନ୍ତି।” Review and Herald, March 17, 1891.

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ସମଗ୍ର ଅଂଶରେ ଯୋହନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶେଷ କାଳର ଜନମାନଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ପାମୋସକୁ ନିର୍ବାସିତ ହେବାରେ ଯୋହନ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ଯେମାନେ ରବିବାର ନିୟମ ସଙ୍କଟରେ ନିର୍ଯ୍ୟାତ ହୁଅନ୍ତି। ସେ କାହିଁକି କାରାବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲେ, ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରନ୍ତି।

ମୁଁ ଯୋହନ, ଯିଏ ତୁମମାନଙ୍କର ଭାଇ ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର କ୍ଳେଶ, ରାଜ୍ୟ ଓ ଯୈର୍ଯ୍ୟରେ ସହଭାଗୀ, ମୁଁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ପାମୋସ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ଦ୍ୱୀପରେ ଥିଲି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 1:9।

ଯୋହନ ବାଇବେଲ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ୍ ସ୍ୱଳ୍ପ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା । ନିମନ୍ତେ ନିର୍ଯ୍ୟାତ ହେଲେ। ଏକ ଶତ ରୁଆଲିଶି ହଜାର ଲୋକ କାହିଁକି ଭବିଷ୍ୟତ୍ ସ୍ୱଳ୍ପ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା । ନିମନ୍ତେ ନିର୍ଯ୍ୟାତ ହୁଅନ୍ତି? ଭବିଷ୍ୟତ୍ ସ୍ୱଳ୍ପ ଲୋକମାନେ ଯେ ପ୍ରଥମ ସତ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ସେହି ହେଉଛି ସପ୍ତ ମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଭ୍ କଲିସିଆର ଧର୍ମତ୍ୟାଗ। ଗା ପ୍ରେ ରିଡ ପିଡର ଯେତେବେଳେ ଚିହ୍ନିତ କଲେ ଯେ ପେଡ୍ରେ କୋଷ୍ଟ ଯୋଏଲର ପୁସ୍ତକ କର ଏକ ପୂରଣ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ପିଡର ଏହା କଲେ ଯିହୁଦୀମାନେ “ଭାଷା”ର ପ୍ରକାଶକୁ ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିବା ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତରେ। ସେହି ଯିହୁଦୀମାନେ, ଯେମାନେ ତାହାବେଳେ ଶେଷ ଦିନର ସପ୍ତ ମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଭ୍ ମାନଙ୍କର ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଯୁକ୍ତି କରୁଥିଲେ ଯେ ପିଡର ଓ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରକାଶଣ କରୁଥିବା ଅନ୍ୟମାନେ “ମଦ୍ୟ ପ” ଥିଲେ। ସପ୍ତ ମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଭ୍ ମାନେ ପିଡରଙ୍କ ସମୟର ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପରି ଶେଷ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଘର୍ଷ କରିବେ। ସେମାନେ ଏପରି କରନ୍ତି, କାରଣ ଶେଷ ବର୍ଷାର “ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ” ପରୀକ୍ଷାକାରୀ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରକାଶଣ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ପାଖରେ “ପୁରୁଣା” ଭିତ୍ତିମୂଳକ ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି, କାରଣ ନୂତନ ସତ୍ୟ ସଦା

ପୁରୁଣା ସତ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥାଏ। ଯିରିମିୟା ଶେଷ ବର୍ଷୀର ସମୟରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଜନମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଣା ପଥରେ ଚାଲିବାକୁ ଏବଂ ପାହାରାଦାରଙ୍କୁ ତୁରୀର ଶବ୍ଦ କୁ କାନ ଦେବାକୁ ଆହ୍ଵାନ କଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତି । ଏହି ଭିତ୍ତିମୂଳକ “ପୁରୁଣା” ସତ୍ୟ ର ସନ୍ଦେଶ ଶୁଣୁ ପ୍ରତୀକାର୍ଥ କ ଭାବେ ଲେବ୍ୟ ବସ୍ତୁ । ଛବିଶର “ସାତଥର” ବା ଯା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଭୂମି ପାଇଁ ବିଶ୍ରାମଦାନର ପ୍ର ସଙ୍ଗରେ ରୁଚିତ ସମ୍ପର୍କକୁ ପ୍ର ସ୍ଫୁଟ କରେ।

“ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ନାମମାତ୍ର ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ ନାମମାତ୍ର ଆଡ଼ଭେଷ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ, ଯୁଦ୍ଧଙ୍କ ପରି, ସତ୍ୟର ବିରୋଧରେ ଆସିବା ପାଇଁ କାଥଲିକମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ଲାଭ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମକୁ ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପଣ କରିଦେବେ। ସେ ସମୟରେ ସାଧୁମାନେ ଅପରିଚିତପ୍ରାୟ ଲୋକ ହେବେ, କାଥଲିକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରିଚିତ; କିନ୍ତୁ ଚର୍ଚ୍ଚମାନେ ଓ ନାମମାତ୍ର ଆଡ଼ଭେଷ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ, ଯେମାନେ ଆମର ବିଶ୍ଵାସ ଓ ଆଚାର-ପ୍ରଥା ବିଷୟରେ ଜାଣନ୍ତି (କାରଣ ସେମାନେ ବିଶ୍ରାମଦାନର କାରଣରୁ ଆମକୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିପାରୁ ନଥିଲେ), ସେମାନେ ସାଧୁମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସଦ୍ଵାରା କରି କାଥଲିକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏପରି ଭାବେ ଜଣାଇବେ ଯେ ସେମାନେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ବିଧିବିଧାନକୁ ଅବହେଳା କରନ୍ତି; ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନେ ବିଶ୍ରାମଦାନ ପାଳନ କରନ୍ତି ଏବଂ ରବିଦାନକୁ ଅବହେଳା କରନ୍ତି। ”

“ତାହାପରେ କାଥୋଲିକମାନେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବେ, ଏବଂ ଏକ ଆଦେଶ ଜାରି କରିବେ ଯେ, ସପ୍ତମ ଦିନର ପରିବର୍ତ୍ତେ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନକୁ ଯେମାନେ ପାଳନ କରିବେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରାଯିବ। ଏବଂ କାଥୋଲିକମାନେ, ଯେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବହୁତ ଅଧିକ, ସେମାନେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ। କାଥୋଲିକମାନେ ପଶୁର ପ୍ରତିମାକୁ ନିଜ ଶକ୍ତି ଦେବେ। ଏବଂ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମାତା ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି କାମ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ କାମ କରିବେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଆଦେଶ ଫଳ ଆଣିବା କିମ୍ବା ଫଳବତୀ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ସନ୍ତାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସ୍ଵର ଦ୍ଵାରା ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ।” Spalding and Magan, 1, 2.

ସିଷ୍ଟର ହୁଇଟ୍ ଦୁଇଥର “ନାମମାତ୍ର ଚର୍ଚ୍ଚ” ଏବଂ “ନାମମାତ୍ର ଆଡ଼ଭେଷ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ” ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଏହି ଦୁଇ “ନାମମାତ୍ର ଗୋଷ୍ଠୀ” ଓ “କାଥଲିକମାନଙ୍କ” ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି। “ନାମମାତ୍ର ଚର୍ଚ୍ଚ” ଏବଂ “ନାମମାତ୍ର ଆଡ଼ଭେଷ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ” ପିତର ଓ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ ଲୋକମାନଙ୍କୁ “ଘୃଣା” କରୁଥିଲେ, “ବିଶ୍ରାମଦାନର କାରଣରୁ; କାରଣ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିପାରୁ ନଥିଲେ।” ନାମମାତ୍ର ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ କାଥଲିକମାନେ ସପ୍ତମ-ଦିନ ବିଶ୍ରାମଦାନର ସତ୍ୟକୁ “ଖଣ୍ଡନ” କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ “ନାମମାତ୍ର ଆଡ଼ଭେଷ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ” ଲେବ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର “ସାତ ଥର”କୁ “ଖଣ୍ଡନ” କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯାହା ଭୂମିର ବିଶ୍ରାମଦାନ ଆଜ୍ଞା ଅଟେ। ନାମମାତ୍ର ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ କାଥଲିକମାନେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ “ଖଣ୍ଡନ” କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ସପ୍ତମ-ଦିନ ବିଶ୍ରାମଦାନ ଏକ “ମୂଳଭିତ୍ତି” ବା ଲେବ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ସତ୍ୟ, ଏବଂ “ନାମମାତ୍ର ଆଡ଼ଭେଷ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ” ଏହି ସତ୍ୟକୁ “ଖଣ୍ଡନ” କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଲେବ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର “ସାତ ଥର” ଏକ “ମୂଳଭିତ୍ତି” ମିଲେରାଇଟ୍ ସତ୍ୟ।

ପାମୋସ୍ରେ ଯୋହନଙ୍କ ବନ୍ଦୀତ୍ଵ ସେହି ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ, ଯେମାନେ ବାଇବେଲ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀର ଆତ୍ମା—ଉଭୟଙ୍କୁ ଅବିଚଳ ଭାବରେ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେମାନେ ବିଶେଷତଃ ସପ୍ତମ-ଦିନର ବିଶ୍ରାମଦାନକୁ ନେଇ ବାହ୍ୟ ପକ୍ଷରୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଓ ଭୂମି ପାଇଁ ସପ୍ତମ-ବର୍ଷର ବିଶ୍ରାମଦାନକୁ ନେଇ ଅନ୍ତର୍ଗତ ନିର୍ଯ୍ୟାତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି। ଏହି କାରଣରୁ, ପଦ ନଅରେ ସେ କାହିଁକି ନିର୍ଯ୍ୟାତ୍ତ ହେଉଥିଲେ ବୋଲି ଯୋହନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ପରେ, ପଦ ଦଶରେ ବିଶ୍ରାମଦାନ ଏବଂ “ମହା ସ୍ଵର”ରୁ “ତୁରୀ” ସଦୃଶ ଭାବେ ଆସୁଥିବା ଅତୀତର (“ପଛର”) ସନ୍ଦେଶ ଅନୁସରଣ କରେ।

ମୁଁ ଯୋହନ, ଯେ ତୁମ୍ଭାନ୍ତର ଭାଇ ଓ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର କ୍ଳେଶ, ରାଜ୍ୟ ଓ ଧର୍ଯ୍ୟରେ ସହଭାଗୀ, ମୁଁ ପାମୋସ୍ ବୋଲି ଯାହାକୁ କୁହାଯାଏ ସେହି ଦ୍ଵୀପରେ ଥିଲି, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଓ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନରେ ମୁଁ ଆତ୍ମାରେ ଥିଲି, ଏବଂ ମୋର ପଛପଟେ ତୁରୀର ଧ୍ଵନି ସଦୃଶ ଏକ ମହାଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 1:9, 10.

ଯୋହନ ସେହିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତୁ, ଯେମାନେ 9/11 ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠାରୋର ଦୂତଙ୍କ ର ତୃତୀୟ ନିସଦୃଶ ସ୍ୱରକୁ ଶୁଣିଥିଲେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିରିମିୟାଙ୍କ "ପୁରାତନ ପଥ" କୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିଲା। ସେହି ମହାସ୍ୱର ସପ୍ତ ମ ତୃତୀୟ ସତର୍କବାଣୀ ମଧ୍ୟ ଥିଲା, ଯାହା ତୃତୀୟ ହାୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ।

ସିଷ୍ଟର ହାଉର୍ ଏହା ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ଯେ "ଏହି ଶେଷ ପିଢ଼ୀ ପାଇଁ ବାଇବେଲ ତାହାର ଧନସମ୍ପର୍କ ସଂଚୟ କରି ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧି ରଖୁଛି।" ଯୋଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ସେହି ବାଇବେଲୀୟ "ଧନସମ୍ପର୍କ" ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ, ଯାହା "ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ" ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ ଅଟେ। ପେଡ୍ରେକୋଷ୍ଟ ସମୟରେ ପେଡ୍ରେସ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ ଯେ ସେତେବେଳେ ଯୋଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ହିଁ ପୂରଣ ହେଉଥିଲା। ପେଡ୍ରେସ, ଯୋଏଲଙ୍କ ପରି, ପେଡ୍ରେକୋଷ୍ଟର ସମୟକାଳ ପାଇଁ ତୁଳନାରେ ଆମ "ସମୟ" ପାଇଁ ଅଧିକ "କହିଥିଲେ।" ପେଡ୍ରେକୋଷ୍ଟର ସମୟକାଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ ପୂର୍ବବର୍ଣ୍ଣା ଥିଲା। ପେଡ୍ରେକୋଷ୍ଟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ, ଏବଂ ଏପରି କରିବା ମାଧ୍ୟମରେ ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଶେଷକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନଟ କରେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଶେଷ ସମୟ ହେଉଛି ପରବର୍ଷର ସମୟ, ଯାହାର ପ୍ରତିରୂପ ପେଡ୍ରେକୋଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଛି। ତେଣୁ ପେଡ୍ରେସ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଶେଷକାଳରେ ଥିବା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପ୍ରତୀକ, ଯେମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଢାଳିଦେବାର ପୂରଣକୁ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାହା କରିବା ପାଇଁ ଯୋଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି।

କିନ୍ତୁ ପିତର, ଏଗାରୋଜଣଙ୍କ ସହିତ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ, ନିଜ ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚ କରି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେ ଯିହୁଦିଆର ପୁରୁଷମାନେ, ଏବଂ ଯେଉଁଠି ଲୋକମାନେ ବାସ କରୁଥିବା ସମସ୍ତେ, ଏହି କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣା ହେଉ, ଏବଂ ମୋର କଥାମାନଙ୍କୁ ଶୁଣ। କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଭାବୁଛ, ସେପରି ଏମାନେ ମଉ ନୁହନ୍ତି; କାରଣ ଏବେ ଦିନର କେବଳ ତୃତୀୟ ପ୍ରହର। ବରଂ ଏହା ସେହି କଥା ଯାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଦିନ ଯୋଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଥିଲା; 'ଇଶ୍ୱର କହୁଛନ୍ତି, ଅକ୍ତିମ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଏପରି ହେବ, ମୁଁ ସମସ୍ତ ଶରୀର ଉପରେ ମୋର ଆତ୍ମା ଢାଳିଦେବି; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁଅମାନେ ଓ ଝିଅମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଦିନୀ କରିବେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯୁବକମାନେ ଦର୍ଶନ ଦେଖିବେ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବୃଦ୍ଧମାନେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିବେ; ଏବଂ ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ମୁଁ ମୋର ଦାସମାନଙ୍କ ଉପରେ ଓ ମୋର ଦାସୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୋର ଆତ୍ମା ଢାଳିଦେବି; ଏବଂ ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଦିନୀ କରିବେ। ଆଉ ମୁଁ ଉପରେ ଆକାଶରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଦେଖାଇବି, ଏବଂ ତଳେ ପୃଥିବୀରେ ଚିହ୍ନମାନ; ରକ୍ତ, ଅଗ୍ନି, ଏବଂ ଧୂଆଁର ବାଷ୍ପ। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେହି ମହାନ ଓ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଦିନ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅକ୍ଷକାରରେ ପରିଣତ ହେବ, ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ର ରକ୍ତରେ ପରିଣତ ହେବ। ଏବଂ ଏପରି ହେବ ଯେ, ଯେ କେହି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ ଡାକିବ, ସେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ।' ପ୍ରେରିତ 2:14-21।

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଦିନୀର ଏକ ସଫଳ ଶିକ୍ଷ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ ଏହି ଦୃଢ଼ ବୁଝାମଣୀ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ, ଶାସ୍ତ୍ରର ଐତିହାସିକ ବର୍ଣ୍ଣନାର ଭିତରେ ଜଗତର ଶେଷ "ପଲ୍ଲି ପରେ ପଲ୍ଲି" ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଛି। ଏହି ସତ୍ୟ ସହ ସଂଲଗ୍ନ ଅନ୍ୟ ଏକ କଥା ହେଉଛି ଯେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଦିନୀମାନେ ସ୍ୱୟଂ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଯୋଏଲ ତାଙ୍କର ପୁସ୍ତକକୁ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ସ୍ଥାପିତ କରନ୍ତି, କାରଣ ସେ ତାହାରେ "ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ"ର ସନ୍ନିକଟତା ଘୋଷଣା କରନ୍ତି।

ସିୟୋନରେ ତୁମେ ତୁରୀ ବାଜାଅ, ଏବଂ ମୋର ପବିତ୍ର ପର୍ବତରେ ସତର୍କ ସଙ୍କେତ ଧ୍ୱନିତ କର; ଦେଶର ସମସ୍ତ ବାସିନ୍ଦା କମ୍ପିତ ହେଉଛୁ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ ଆସୁଛି, କାରଣ ସେହି ଦିନ ସମାପବର୍ତ୍ତୀ ଅଟେ। ଯୋଏଲ 2:1.

"ତୁରୀ" ଏକ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅର୍ଥମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଏକ ସଚେତନତାମୂଳକ ସନ୍ଦେଶକୁ ସୂଚିତ କରେ। ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଏକ ତୁରୀ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଏକ କାଳପର୍ଯ୍ୟାୟକୁ, କିମ୍ବା କାଳର ଏକ ବିଶିଷ୍ଟ କ୍ଷଣକୁ, କିମ୍ବା ଉଭୟକୁ ସୂଚାଇ ପାରେ। ତୁରୀ ନ୍ୟାୟବିଚାରକୁ ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରେ। ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିନର ଦଶ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ତୁରୀର ପର୍ବ ଆସନ୍ତ ନ୍ୟାୟବିଚାରର ଏକ ସଚେତନ ସୂଚନା ଥିଲା।

"ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ" ବୋଲିଥିବା ପଦବଳୀ, ଯେ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ କ୍ଷ ୫ ରେ "ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ" ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି, ସେହି ପାଠ୍ୟ 1°ଶର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ କ୍ଷ ୫ ଅନୁସାରେ କେବେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟବିନ୍ଦୁକୁ, କେବେ ବା ଏକ ସମୟାବଧିକୁ ସୂଚିତ କରେ। "ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ" ସାତଟି ଶେଷ ମହାମାରୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ବିଚାରର ଏକ ପ୍ରତୀକ ହୋଇପାରେ, କିମ୍ବା ଏହା

ସହସ୍ର ବର୍ଷୀୟ ମିଲେନିୟମ୍ ର ଶେଷରେ ଘଟିବା କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ବିଚାରକୁ ସୂଚିତ କରିପାରେ। ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ତୃତୀୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ବିଚାରକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି। ଏହିପରି, “ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ” ଲକ୍ଷ୍ୟ ରକ୍ତ ଦଣ୍ଡ ଯେ ସମୟବିନ୍ଦୁରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ, ତାହାକୁ କିମ୍ବା ଯେ ସମୟବନ୍ଧୁରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରକ୍ତ ଦଣ୍ଡ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ, ତାହାକୁ ସୂଚିତ କରିପାରେ।

“ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ” ପରି, ଏକ “ତୁରୀ” ମଧ୍ୟ ଏକ ସମୟ-ବିନ୍ଦୁ ଏବଂ ଏକ ସମୟ-ଅବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିପାରେ; ଯେପରି ତାହାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଆଠ ଏବଂ ନଅ ଅଧ୍ୟାୟର ସାତ ତୁରୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଐତିହାସିକ ସମୟ-ବିନ୍ଦୁଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ସମୟ-ଅବଧିଗୁଡ଼ିକରେ ଦେଖାଯାଏ। ଯୋଏଲ ଯେ “ତୁରୀ” ଫୁଲ୍‌ବାକୁ କହି “ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ”କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି—ସେହିଟି ଏକ ସମୟ-ବିନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ଏକ ସମୟ-ଅବଧି ମଧ୍ୟ, ଯାହା ମୃତମାନଙ୍କର ବିଚାର ସମାପ୍ତ ହେବାପରେ ଏବଂ ଜୀବିତମାନଙ୍କର ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହେବାବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। 9/11 ରେ, ଜୀବିତମାନଙ୍କର ବିଚାରର ଆଗମନକୁ ଏକ ସମୟ-ବିନ୍ଦୁ ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ କରି ଏକ ତୁରୀ ଫୁଲ୍‌କାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହିପରି 9/11 କୁ ଜୀବିତମାନଙ୍କର ବିଚାରର ସମୟ-ଅବଧି ଆରମ୍ଭ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥିଲା।

ଏହିକାରଣେ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା, ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ହୃଦୟ ସହିତ, ଉପବାସ ସହିତ, କାନ୍ଦନ ସହିତ, ଓ ବିଲାପ ସହିତ, ମୋ ପାଖକୁ ଫେରିଆସ। ତୁମମାନଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ନୁହେଁ, ତୁମମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ କର, ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେର; କାରଣ ସେ କୃପାମୟ ଓ ଦୟାଳୁ, କ୍ରୋଧ କରିବାରେ ଧୀର, ମହା ଦୟାଶୀଳ, ଏବଂ ଅମଙ୍ଗଳ ବିଷୟରେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି। କିଏ ଜାଣେ, ସେ ସାୟନ୍ ଫେରିଆସି ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ, ଏବଂ ନିଜ ପଛରେ ଏକ ଆଶୀର୍ବାଦ ଛାଡ଼ିଯିବେ; ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଭୋଜନ-ନିବେଦନ ଓ ପାନ-ନିବେଦନ। ସିୟୋନରେ ତୁରୀ ବାଜାଅ, ଏକ ପବିତ୍ର ଉପବାସ ଘୋଷଣା କର, ଏକ ଗମ୍ଭୀର ସଭା ଆହ୍ୱାନ କର। ଯୋଏଲ 2:12-15।

ଏହା ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପାଇଁ ଯେଉଁଠି ଯୋଏଲ ତୁରୀ ବାଜାଇବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି। ଯୋଏଲରେ ଥିବା “ତୁରୀଗୁଡ଼ିକ” ଏକପଟେ ସନ୍ନିକଟସ୍ଥ ସାତ ଶେଷ ବିପତ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ବିଚାରର ସତର୍କବାଣୀ ଅଟେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟପଟେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଲାଓଦିକୀୟ ଅନୁତାପର ଆହ୍ୱାନ ଓ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସନ୍ନିକଟ ସମାପ୍ତିର ପ୍ରସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ଅଛି।

ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ହାକ ଦେଅ, ବିରତ ହେଅନି; ତୁମ ସ୍ୱରକୁ ତୁରୀ ପରି ଉଚ୍ଚ କର, ଏବଂ ମୋର ଜନମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧ, ଯାକୁବର ଗୃହକୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଦେଖାଇଦେଅ। ଯିଶାୟ 58:1।

ଯିଶାୟ, ଯୋଏଲ, ଯୋହନ ଓ ପେତ୍ର—ଏହି ସମସ୍ତେ ଶେଷ ଦିନର ଏକ ଶତ ତୁଆଁଳିଶ ହଜାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି; ଯିରେମିୟ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରୁଛନ୍ତି, ଯିଏ ତୁରୀ କେବେ ଧ୍ୱନିତ ହେବାକୁ ଥାଏ ତାହା ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି।

ଏହିପରି ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି, ପଥଗୁଡ଼ିକରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ, ଏବଂ ଦେଖ, ଏବଂ ପୁରାତନ ପଥଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ପଚାର, ଯେଉଁଠାରେ ଉତ୍ତମ ପଥ ଅଛି, ଏବଂ ସେହି ପଥରେ ଚାଲ; ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ପାଇଁ ବିଶ୍ରାମ ପାଇବ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମେ ସେହି ପଥରେ ଚାଲିବୁ ନାହିଁ। ପୁଣି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କଲି, କହିଲି, ତୁରୀଧ୍ୱନିକୁ ଶୁଣ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମେ ଶୁଣିବୁ ନାହିଁ। ଯିରେମିୟ ୨:୧୭, ୧୭।

ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ 9/11 ସମୟରେ ତୁରୀ ବାଜିଲା, ଏବଂ ଯେମାନେ ଭଲ ପଥକୁ ବାଛି ତାହାରେ ଚାଲିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାପରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ପଡ଼ିବା ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରର ଦୂତ ଅବତରଣ କଲେ।

“ଶେଷ ବର୍ଷା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ଷିତ ହେବାକୁ ଅଛି। ଏକ ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରିବାକୁ ଅଛି, ଏବଂ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ତାହାଙ୍କ ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ ହେବାକୁ ଅଛି।” Review and Herald, April 21, 1891.

୯/୧୧ ଦିନ ଦୁଧିୟକର ବିଶାଳ ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଧ୍ୱଂସ କରାଯାଇଥିବାବେଳେ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତ ଅବତରଣ କଲେ ଏବଂ ଅନ୍ତ୍ୟବର୍ଷା ପଡ଼ିବା ଆରମ୍ଭ ହେଲା।

“ଏବେ କି ଏହି କଥା ପ୍ରଚାର ହେଉଛି ଯେ ମୁଁ ଘୋଷଣା କରିଛି ଯେ ଗୁମାସ୍ତା ଏକ ଦ୍ଵାର-ତରଙ୍ଗ ଦ୍ଵାରା ସଫା କରି ଦିଆଯିବ? ଏହା ମୁଁ କେବେ କହିନାହିଁ। ସେଠାରେ ମହାନ ମହାନ ଭବନଗୁଡ଼ିକ ତଳ ପରେ ତଳ ଉଠୁଥିବାକୁ ଦେଖୁ ମୁଁ କହିଛି, ‘ପୃଥିବୀକୁ ଭୟାନକ ଭାବରେ କମ୍ପିତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ଉଠିବେ, ସେତେବେଳେ କେତେ ଭୟଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟ ଘଟିବ! ତେବେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ 18:1-3 ର କଥାଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ହେବ।’ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଅଠାରୋ ଅଧାୟ ସମଗ୍ରରୂପେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଆସୁଥିବା ବିଷୟର ଏକ ସତର୍କବାଣୀ ଅଟେ। କିନ୍ତୁ ଗୁମାସ୍ତା ଉପରେ କ’ଣ ଆସୁଛି ସେ ବିଷୟରେ ବିଶେଷଭାବେ ମୋ ପାଖରେ କୌଣସି ଆଲୋକ ନାହିଁ; କେବଳ ଏତିକି ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ସେଠାର ଏହି ବିଶାଳ ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଘୁରାଣ ଓ ଭଲଚାଲଦେବା କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଭୂମିସାତ ହେବ। ମୋତେ ବିଆଯାଇଥିବା ଆଲୋକରୁ ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ବିନାଶ ଜଗତରେ ରହିଛି। ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଗୋଟିଏ କଥା, ତାଙ୍କର ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ଶକ୍ତିର ଗୋଟିଏ ସ୍ଵର୍ଗ, ଏବଂ ଏହି ବିରାଟ ସଂରଚନାଗୁଡ଼ିକ ଧସି ପଡ଼ିବ। ଏମିତି ଦୃଶ୍ୟ ଘଟିବ ଯାହାର ଭୟାବହତାକୁ ଆମେ କଳ୍ପନା ମଧ୍ୟ କରିପାରୁ ନାହିଁ।” Review and Herald, July 5, 1906.

9/11 ଚାରିଖରେ, ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଝରିପଡ଼ା ପୂର୍ବରୁ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ଅଗ୍ରିମ ଛିଟାପଡ଼ା ଆରମ୍ଭ ହେଲା।

“ସୁସମାଚାରର ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ତାହାର ଆରମ୍ଭକୁ ଯେପରି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ପ୍ରକାଶ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା, ତାହାଠାରୁ କମ୍ ପ୍ରକାଶ ସହ ଶେଷ ହେବାକୁ ନୁହେଁ। ସୁସମାଚାରର ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ପୂର୍ବବର୍ଷାର ଉଣ୍ଡେଇଦେବାରେ ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀମାନଙ୍କର ପୂରଣ ଘଟିଥିଲା, ସେଭଳି ତାହାର ସମାପ୍ତିବେଳେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ପୁନର୍ବାର ପୂରଣ ହେବାକୁ ଅଛି। ଏଠାରେ ସେହି ‘ତାଜାଦ୍ଵାର ସମୟ’ ଅଛି, ଯାହାକୁ ପ୍ରେରିତ ପିତର ଆଗଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ କହିଥିଲେ: ‘ଅତଏବ ତୁମେମାନେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କର, ଏବଂ ଫେରିଆସ, ଯେଣତୁ ତୁମର ପାପମାନେ ମୋତନ ହେଉ, ଯେବେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାଜାଦ୍ଵାର ସମୟ ଆସିବ; ଏବଂ ସେ ଯାଶୁକୁ ପଠାଇବେ।’ ପ୍ରେରିତ 3:19, 20।” The Great Controversy, 611, 612.

“ପୁନରୁଦ୍ଧୀବନର ସମୟଗୁଡ଼ିକ”ର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂରଣ ସେତେବେଳେ ଘଟେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଜୀବନ୍ତ ଅଛ, କାରଣ ସତର୍କବାଣୀ ହେଉଛି “ଅନୁତାପ କର,” ଯାହା ତୁମେ ମୃତ ଥିଲେ କରିବା ଅସମ୍ଭବ। “ପୁନରୁଦ୍ଧୀବନର ସମୟଗୁଡ଼ିକ” ସେତେବେଳେ ଆସେ ଯେତେବେଳେ ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରାଣମାନଙ୍କର “ପାପ” ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ “ମିଟାଯାଇପାରେ।” “ପୁନରୁଦ୍ଧୀବନର ସମୟଗୁଡ଼ିକ” 9/11 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏହିପରି ଜୀବିତମାନଙ୍କର ବିଚାରର ଆରମ୍ଭକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦେଉଛି। ସୁସମାଚାର ଯୁଗର ଶେଷରେ ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ। ଯେତେବେଳେ “ପୁନରୁଦ୍ଧୀବନର ସମୟଗୁଡ଼ିକ” ଆସିଲା, ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟରେ ପ୍ରତିରୂପିତ ଘଟଣାମାନେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ।

“ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟର ଦିନର ଘଟଣାମାନେ ସେହି ଅବସରଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ସହ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବାର ସମୟକୁ ମୁଁ ଗଭୀର ଆକାଂକ୍ଷା ସହ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛି। ଯୋହନ କହନ୍ତି, ‘ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ଦୃତକୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଦେଖୁଲି, ତାହାଙ୍କ ପାଖରେ ମହାଶକ୍ତି ଥିଲା; ଏବଂ ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କର ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ ହେଲା।’ ତା’ପରେ, ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟର ସମୟର ପରି, ଲୋକମାନେ ନିଜ ନିଜ ଭାଷାରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଥିବା ସତ୍ୟକୁ ଶୁଣିବେ।”

“ଯେକୌଣସି ଆତ୍ମା ଯେଉଁଥି ସତ୍ୟନିଷ୍ଠାର ସହିତ ତାଙ୍କର ସେବା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ଇଶ୍ଵର ସେହି ଆତ୍ମାରେ ଦୃଢ଼ନ ଜୀବନର ଶ୍ଵାସ ପ୍ରବେଶ କରାଇପାରନ୍ତି, ଏବଂ ବେଦୀରୁ ନିଆଯାଇଥିବା ଦ୍ଵଳିତ ଅଜ୍ଞାନଦ୍ଵାରା ଓଠକୁ ସ୍ଵର୍ଗ କରି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କର ସ୍ତୁତିରେ ବାନ୍ଧୁଛନ୍ତି କରିପାରନ୍ତି। ହଜାରହଜାର କଣ୍ଠସ୍ଵର ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅତ୍ଵିତ ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ। ତତଳା ଜିଭ ଖୋଲାଯିବ, ଏବଂ ଭୀତମନାଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ପାଇଁ ସାହସିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବହନ କରିବାରେ ଦୃଢ଼ କରାଯିବ। ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଚିରୁ ଆତ୍ମାର ମନ୍ଦିରକୁ ପରିଣୋଧନ କରିବାରେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହ ଏମିତି ଘନିଷ୍ଠ ସମ୍ପର୍କ ରକ୍ଷା କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଅକ୍ରିମ ବର୍ଷା ଢାଳାଯିବ, ସେମାନେ ତାହାର ଅଂଶୀଦାର ହୋଇପାରନ୍ତୁ।” Review and Herald, July 20, 1886.

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହାକୁ ଜାରି ରଖୁ।

ତାହାପରେ ଯେ ଦୂତ ମୋ ସହ କଥା କରୁଥିଲେ, ସେ ପୁନର୍ବାର ଆସି ମୋତେ ଜଗାଇଦେଲେ, ଯେପରି ଜଣେ ମଣିଷ ତାଙ୍କ ନିଦ୍ରା ରୁ ଜାଗ୍ରତ କରାଯାଏ। ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ତୁମେ କ’ଣ ଦେଖୁଛ?” ମୁଁ କହିଲି, “ମୁଁ ଦେଖୁଛି, ଏବଂ ଦେଖ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁନାର ଏକ ପ୍ର ଦୀପସ୍ତ ସ୍ତମ୍ଭ, ତାହାର ଶୀର୍ଷ ଉପରେ ଏକ ପାତ୍ର, ଏବଂ ତାହାର ଉପରେ ତାହାର ସାତଟି ପ୍ର ଦୀପ, ଏବଂ ଶୀର୍ଷ ଉପରେ ଥିବା ସେହି ସାତଟି ପ୍ର ଦୀପ ପାଇଁ ସାତଟି ନଳୀ; ଏବଂ ତାହାର ପାଖରେ ଦୁଇଟି ଜଳତୁଳ ଗଛ, ଗୋଟିଏ ପାତ୍ର ର ତାହାଣ ପାଶ୍ଚାତରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଟି ତାହାର ବାମ ପାଶ୍ଚାତରେ।”

ତେବେ ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ମୋ ସହିତ କଥାହୁଅଥିବା ସେହି ଦୂତକୁ କହିଲି, “ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ଏଗୁଡ଼ିକ କ’ଣ?” ତାହାପରେ ମୋ ସହିତ କଥାହୁଅଥିବା ସେହି ଦୂତ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, “ଏଗୁଡ଼ିକ କ’ଣ ତୁମେ ଜାଣୁନାହିଁ କି?” ଆଉ ମୁଁ କହିଲି, “ନାହିଁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ।”

ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଯେ, ଯିହୋବାଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ଜରୁରୀବେଳେ ପାଇଁ ଅଟେ, ସେ କହୁଛନ୍ତି, ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ଯିହୋବା କହନ୍ତି, ନ ବଳଦ୍ୱାରା, ନ ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା, କିନ୍ତୁ ମୋର ଆତ୍ମାଦ୍ୱାରା। ଜର୍ଜରିୟ 4:1-6.